

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 45/11

V Luxembourggu, 12. maja 2011

Sodba v zadevi C-391/09

Malgožata Runevič-Vardyn in Łukasz Paweł Wardyn proti Vilniaus miesto savivaldybės administracija in drugi

Sodišče se je izreklo o zapisu imen in priimkov državljanov Unije v listinah o osebnem stanju, ki jih izda država članica

Pravo Unije ne nasprotuje zavrnitvi spremembe imen in priimkov iz listin o osebnem stanju, če ta zavrnitev zadevnim osebam ne povzroči resnih neprijetnosti

Malgožata Runevič-Vardyn, rojena leta 1977 v Vilni, je litovska državljanica. Je pripadnica poljske manjšine v Litvi. Navaja, da so ji starši dali poljsko ime „Małgorzata“ in očetov priimek „Runiewicz“. Po njenih navedbah je bil njen rojstni list iz leta 1977 sestavljen v cirilici in šele iz rojstnega lista, izdanega leta 2003, je bilo razvidno, da sta bila ime in priimek vpisana po litovsko, in sicer „Malgožata Runevič“. Enako ime in enak priimek sta navedena tudi v njenem litovskem potnem listu, ki ji je bil izdan leta 2002.

Potem ko je nekaj časa prebivala in delala na Poljskem, se je leta 2007 v Vilni poročila s poljskim državljanom Łukaszom Pawełom Wardynom. Na poročnem listu, ki ga je izdal referat za osebna stanja mesta Vilna, je „Łukasz Paweł Wardyn“ zapisano v obliki „Lukasz Pawel Wardyn“ – uporabljena so bila litovska pravila zapisovanja brez diakritičnih sprememb. Ime njegove žene je zapisano v obliki „Malgožata Runevič-Vardyn“, kar pomeni, da so bile uporabljene le litovske črke, med katerimi ni niti črke „W“ niti diakritičnih znakov, in to tudi glede priimka njenega moža, ki je dodan njenemu. Zakonca skupaj s sinom trenutno prebivata v Belgiji.

Malgožata Runevič-Vardyn je leta 2007 pri referatu za osebna stanja mesta Vilna vložila zahtevo, naj se na njenem rojstnem listu ime in priimek, kot sta zapisana v rojstnem listu, spremenita v „Małgorzata Runiewicz“ ter naj se njeno ime in priimek, kot sta zapisana na poročnem listu, spremenita v „Małgorzata Runiewicz Wardyn“. Ker je bila ta zahteva zavrnjena, sta zakonca pri Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas (prvo sodišče okrožja mesta Vilna, Litva) vložila tožbo. To sodišče je Sodišču predložilo vprašanje, ali pravo Unije nasprotuje nacionalnemu predpisu države članice, ki določa, da se imena in priimki fizičnih oseb v listinah o osebnem stanju te države zapišejo v obliki, ki je v skladu s pravili zapisovanja uradnega nacionalnega jezika.

Sodišče najprej poudarja, da se Direktiva 2000/43/ES¹ o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost ne uporablja za položaj zakoncev Wardyn, ker njeno področje uporabe ne zajema nacionalnega predpisa o zapisu imen in priimkov v listine o osebem stanju. Čeprav sta v zvezi s tem v tej direktivi na splošno navedena dostop do dobrin in storitev ter ponujanje dobrin in storitev, ki so na voljo javnosti, ni mogoče šteti, da je tak nacionalni predpis zajet s pojmom „storitev“ v smislu te direktive.

Sodišče nato v zvezi z določbami Pogodbe, ki se nanašajo na državljanstvo Unije, opozarja, da čeprav so glede na sedanje stanje prava Unije pravila, ki urejajo zapis imena in priimka osebe v listinah o osebem stanju, v pristojnosti držav članic, morajo države članice pri izvrševanju te pristojnosti kljub temu spoštovati pravo Unije in, natančneje, določbe Pogodbe, ki se nanašajo na pravico do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki je priznana vsem državljanom Unije.

¹ Direktiva Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost (UL L 180, str. 22).

Sodišče navaja, da sta ime in priimek osebe elementa, ki sta sestavna dela njene identitete in njenega zasebnega življenja, katerega varstvo zagotavljata Listina Evropske unije o temeljnih pravicah in Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

Sodišče se je izreklo o zahtevi Malgožate Runevič-Vardyn, naj se v njenem litovskem rojstnem listu in njenem litovskem poročnem listu spremenita njeno ime in njen dekliški priimek. Če se državljan Unije preseli v drugo državo članico in se nato tam poroči z državljanom te druge države članice, potem to, da njegovega imena in priimka, ki ju je imel pred poroko, ni mogoče spremeniti in ga je mogoče v listine o osebnem stanju izvirne države članice zapisati le s črkami jezika te države, ne pomeni, da gre za manj ugodno obravnavanje od obravnavanja, ki ga je bil deležen, preden je uresničeval pravico do prostega gibanja oseb. Zato **neobstoj take pravice državljana Unije ne odvrtača od tega, da bi uresničeval pravico do gibanja**, ki je podeljena s Pogodbo, in v tem smislu **ne pomeni omejitve**.

V zvezi z zahtevo zakoncev, naj se v litovskem poročnem listu priimek Ł. Wardyna, ki je dodan dekliškemu priimku njegove žene, spremeni (in sicer Wardyn namesto Vardyn), Sodišče ne izključuje možnosti, da bi zavrnitev take spremembe zadevnima osebama lahko povzročila resne neprijetnosti. Vendar **lahko taka zavrnitev pomeni omejitev svoboščin, priznanih s Pogodbo, le če zadevnim osebam povzroči „resne neprijetnosti“ na upravni, poslovni in zasebni ravni.** Nacionalno sodišče mora odločiti, ali lahko zavrnitev spremembe priimka, ki je skupen obema zakoncema, tema povzroči resne neprijetnosti na upravni, poslovni in zasebni ravni. Če je tako, gre za omejitev svoboščin, ki so vsem državljanom Unije priznane s Pogodbo. **Naloga nacionalnega sodišča je tudi, da odloči, ali je v teh okoliščinah ob tej zavrnitvi spoštovano pravično ravnotežje med obstoječimi interesi**, to je pravico zakoncev do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, in upravičenjem zadevne države članice do varstva njenega uradnega nacionalnega jezika in njenih izročil. Sodišče meni, da bi se v obravnavanem primeru **zavrnitev zahtev za spremembo**, ki sta ju vložila zakonca, **lahko štela za nesorazmeren ukrep, zato ker je referat za osebna stanja mesta Vilna ta priimek glede Ł. Wardyna v istem poročnem listu zapisal po poljskih pravilih zapisovanja.**

V zvezi z zahtevo Ł. Wardyna, naj se njegovi imeni v litovskem poročnem listu zapišeta v obliki, ki je v skladu s poljskimi pravili zapisovanja, in sicer „Łukasz Paweł“ (ne pa Lukasz Paweł), Sodišče ugotavlja, da je razlika med litovskim in poljskim zapisom v tem, da so opuščeni diakritični znaki, ki se v litovskem jeziku ne uporabljajo. V zvezi s tem Sodišče navaja, da se diakritični znaki v številnih dejanjih vsakdanjega življenja pogosto opuščajo iz tehničnih razlogov (ki so zlasti v zvezi z objektivnimi omejitvami nekaterih informacijskih sistemov). Poleg tega je za osebo, ki ne zna tujega jezika, pomen diakritičnih znakov pogosto neznan. Torej je malo verjetno, da bi opustitev takih znakov sama po sebi zadevni osebi povzročila dejanske in resne neprijetnosti, na podlagi katerih bi nastali dvomi glede njene identitete in pristnosti dokumentov, ki bi jih predložila. Zato Sodišče ugotavlja, da **zavrnitev spremembe poročnega lista državljana Unije, ki je državljan druge države članice**, v skladu s katero bi bili imeni tega državljana Unije v tem poročnem listu zapisani z diakritičnimi znaki, ki so bili uporabljeni v listinah o osebnem stanju, ki jih je izdala njegova izvirna država članica, in v obliki, ki je v skladu s pravili zapisovanja uradnega nacionalnega jezika zadnjenavedene države, **ne pomeni omejitve svoboščin, ki so na podlagi Pogodbe priznane vsakemu državljanu Unije.**

OBVESTILO: Predlog za sprejetje predhodne odločbe sodiščem držav članic omogoča, da v okviru sporov, ki jih obravnavajo, vprašajo Sodišče o razlagi prava Unije ali mu predlagajo, naj odloči o veljavnosti akta Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Slike razglasitve sodbe so na voljo na EbS "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106

